

ΜΥΚΗΝΑΪΚΟΙ ΤΑΦΟΙ ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ ΚΑΙ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

(Πίν. 4-10)

πιο

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

Α'). *Ἐν Αἰγίνῃ.*

(Πίν. 4-6)

Τῆ 3^η ὁκτωβρίου τοῦ 1904 μεταβάς εἰς Αἰγί-
ναν ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῶν ὁσπάνη τοῦ κ.
Εὐαγγέλου Καναβαριώτου¹ ἐπιχειρηθεισῶν ἀνα-
σκαφῶν ἐν τῇ ἀμπέλῳ τοῦ κ. Βράου κατὰ τὴν
θέσιν Μύλοι πλησίον ΒΔ τῆς νῦν πόλεως καὶ πλη-

¹ Ὁ αὐτὸς ἐπεχείρησεν ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπι-
βλεψιν τοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων Αἰγίνης κ. Α. Πελεκάνου
δοκιμαστικὴν ἀσασὴν καὶ πρὸς τὸ Α μέρος τῆς πόλεως πλησίον τῆς Α
πλευρᾶς τῶν φυλακῶν κατὰ τὴν θέσιν Λίμπονες. Ἐκ σωροῦ ὀστράκων
ἀτάκτως εὐρεθέντων κατὰ τρόπον, περὶ οὗ δὲν ὑπάρχει ἐπίσημός τις
ἐκθεσις, ἀναφέρομεν·

1) ἀλάβαστον ἀλασαστίτου ὑψ. 0·122.

2) ἀλάβαστον πηλινόν ὑψ. 0·155 μελανόμορφον περιστάνον ἐπὶ
τῆς κοιλίας αὐλητρίδα ὀρθίαν αὐλοῦσαν, βωμόν, ὄρχουμένην ὄρχη-
στρίδα καὶ σκίμποδα.

3) ἔκτυπον πηλινόν ἀλεκτρούνα (εἰκ. 1) διάτρητον ἄνω δις πρὸς

Εἰκὼν 1. Πήλιος ἀλεκτρούνα, οὐχὶ ἐκ τῶν μυκην. τάφων.

ἀνάρτησιν. Ἦτό ποτε ἔγχρωμος, ἀλλ' ἤδη διατηρεῖται γρῶμα μόνον
κατὰ τὸ ῥάμφος (κυανοῦ) καὶ τὰ κάλλια (ἐρυθροῦ). Ὅμοιος ἀλέκτωρ
ἀπόκειται ἐν τῇ ἐν Δελφοῖς μουσεῖῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1910

σίον πρὸς Β τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Ἐν τῇ ἀμ-
πέλῳ ταύτῃ λέγεται ὅτι εὐρέθησαν τὰ χρυσᾶ κο-
σμήματα, ἅτινα ἀπόκεινται νῦν ἐν τῷ Βρετανικῷ
μουσεῖῳ¹. Ἡ ἄμπελος αὕτη καὶ αἱ γειτονικαὶ
ὕπῃρξάν ποτε νεκρόπολις ἐπὶ μακρὰν σειρὰν αἰώ-
νων· εἶνε ἅπασαι διάτρητοι ὑπὸ τάφων ποικίλων
μορφῶν καὶ διαφόρων χρόνων, τὰ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους κατεσπαρμένα ὄστρακα ἀγγείων ἀντιπροσω-
πεύουσι πάσας τὰς περιόδους τοῦ ἀρχαίου ἑλληνι-
κοῦ πολιτισμοῦ καὶ δὴ δεικνύουσι τὴν ἀκμὴν καὶ
ἔκτασιν τοῦ αἰγινητικοῦ ἐμπορίου καθ' ὅλην τὴν ἀνα-
τολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου θαλάσσης², διότι
εὐρίσκονται ἀγγεῖα μυκηναϊκά, γεωμετρικά, «ἀνα-
τολιζόντα», «ῥοδιακά», μελανόμορφα, ἐρυθρό-
μορφα καὶ νεώτερα μετὰ ἀραιῶν λευκῶν κοσμη-
μάτων ἐν εἰδῇ ἀνθοπλοκάμων (γυρλαντῶν).

Ἰπάρχουσι δ' ἐνταῦθα τάφοι φρεατοειδεῖς λελα-
ξευμένοι ἐν τῷ μαλακῷ πώρῳ εἰς οὓς κατέρχεται
τις πατῶν εἰς μικρὰ σκάμματα κατὰ τὴν περιφέ-
ρειαν διατεταγμένα κλιμακῆδόν εἰς κανονικὰς ἀπο-
στάσεις καθέτως ἐν δυοῖ σειραῖς ἀπέναντι ἀλλή-
λων. Πάντες οἱ τοιοῦτοι τάφοι, καθ' ὧν προσέ-

¹ Evans, *Journal of Hellen. Stud.* 13, 1892 σ. 195 ἐξ.
πρὸ. καὶ Hörnæs, *Urgesch. d. bild. Künste* σ. 415 καὶ 419.
Στάης, *Arch. Ep.* 1895 σ. 237, 252 ἐξ. Ὅτι τὰ κοσμήματα ταῦτα
δὲν πρέπει νὰ καταβιβασθῶσιν εἰς τὸν 9^{ον} αἰῶνα π. Χ., ἂν ἀληθῶς
προέρχονται ἐκ μυκηναϊκῶν τάφων, δεικνύει ὁ ἐν Τσοῦντα *Μυκήναις*
σ. 218 συλλογισμός.

² Περὶ τῶν ἱστορικῶν τυγῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Αἰγίνης ὄρα
Στάην, *Arch. Ep.* 1895 σ. 235. Ἡρειώτην, *Αἰγινικὰ*, 1893,
1895. Περὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἀγγείων Wolters, *Ath. Mitt.*
1897, 260 ἐξ. Τὰ πρῶτα μυκηναϊκὰ ὄστρακα ἀγγείων Furtwängler-Löschcke, *Myk. Vasen* σ. 41. *Athen. Mitt.* 1897 σ. 265
(Pallat). Ὅρα προσέτι σποράδην τὸ βιβλίον τοῦ Furtwängler,
Das Heiligtum der Aphaia καὶ τὸ ἔρρ. *Aigina* ἐν Pauly-
Wissowa RE.